

Mesijansko Biblijska Studija - 003
TEMELJ DRUGOG DOLASKA
MESIJE

Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

PREVOD NA SRPSKI JEZIK

TEMELJ DRUGOG DOLASKA MESIJE

MBS 003

Dr. Arnold G Fruchtenbaum

I sve ono mnoštvo beše zadivljeno pa govorahu; 'Da ovo nije Sin Davidov?'
(Matej 12:23)

UVOD

Kada započnemo sa preispitivanjem uslova i preduslova za Drugi Dolazak Mesije, suštinski je važno da znamo da Spisi oslikavaju Njegov povratak kao odvojen i različit događaj od Uzdignuća. Za razliku od Hristovog Drugog Dolaska na zemlju, Uzdignuće Crkve kao događaj za sebe ne vezuje nikakve preduslove. Iz Pisama nam je poznato da će Uzdignuće doći neko vreme pre Velike Nevolje, iako nije moguće znati kada ili koliko pre. I kako nema nikakvih preduslova koji se vezuju za taj događaj, Uzdignuće se doslovno može dogoditi bilo kada. Drugi Hristov Dolazak, međutim, ima jedan veliki preduslov vezan za taj događaj. Određeni uslov svakako će morati da bude ispunjen pre nego se Mesija vrati da uspostavi Carstvo.

Svrha ove studije jeste da odredi temelj za Drugi Dolazak Mesije. Ova studija napraviće razmatranje u dva glavna dela; odbacivanje Njegovog Mesijanstva i preduslov Drugog Dolaska.

I. ODBACIVANJE NJEGOVOG MESIJANSTVA

Da bi smo u potpunosti razumeli temelj Njegovog dolaska, moramo prvo razumeti šta se u stvari desilo u trenutku odbacivanja Isusovog Mesijanstva. U nacrtu Evanđelja po Mateju, On počinje svoju službu u poglavlju 4. Od poglavlja 4 do poglavlja 12 vidimo Njega kako obilazi Izrael objavljujući Carstvo i propovedajući Evanđelje Carstva Jevrejskih proroka i čini pri tome mnoga čuda. Svrha svih Njegovih čuda između poglavlja 4 i 12 jeste da potvrdi, da dokaže Svoju Osobu i Svoju poruku. Sve to je znamenje, znak Izraelu, da bi se nacija dovela u poziciju da donese odluku o dve stvari; prvo, Njegova Osoba, da je On, Hristos, Mesija; i drugo, Njegova poruka, Evanđelje Carstva. Tada u Mateju 12, čitava svrha Njegovih čuda i Njegove službe podvrgava se, ili bolje rečeno, prolazi kroz radikalnu promenu. Odbacivanje Njegovog Mesijanstva nalazimo u Mateju 12:22-37.

Među mnogim čudima koja je Isus činio bilo je i isterivanje demona. Prema 27 stihu, i Judaizam je također imao svoje egzorciste. U Jevrejskom egzorcizmu, onaj koji ga vrši, prvo je morao uspostaviti komunikaciju sa demonom kako bi saznao njegovo ime. Tada bi ga koristeći ime demona egzorcist isterao. U jednoj drugoj

prilici Isus je koristio taj Jevrejski način, kao na primer u Luki 8:30. Kada demoni govore, oni koriste glasne žice osobe koju kontrolišu. Međutim, kada se radi o gluhonemom demonu, Jevrejski egzorcizam ne pomaže, jer je komunikacija sa takvom vrstom demona nemoguća. Ali Jevrejska teologija je naučavala da kada dođe Mesija, On će moći da izgoni čak i takve demone. Jevrejsko zapažanje da je gluhonemi demon različit potvrđena je od samog Mesije u Marko 9:17-29, posebno stihovi 17, 25, i 29.

Hristos je mogao da izgoni tu vrstu demona, u stihu 22: ***Tada mu dovedoše opsednuta, slepa i nema i ozdravi ga tako da je slepi i nemi i govorio i video.***

Ovo je prouzrokovalo da ljudi počnu postavljati pitanje iz stiha 23: ***I sve ono mnoštvo beše zadržano pa govoraše, 'Da ovo nije Sin Davidov?'***

Pitanje je bilo, „Da li je Isus uistinu Hristos?“ Ovo je bio jedan od ključnih razloga za ova čuda, da ih dovede do toga da uvide da je On uistinu Sin Davidov. Narod, međutim, nije hteo, nije bio voljan da prosudi Njegovu Osobu sam, već su gledali u svoje religiozne lidere, u Fariseje, da se pojave sa nekom vrstom prosudbe o Njemu. Oni su čekali da fariseji zaključe, ili; On je Mesija ili; On nije Mesija. Ukoliko On nije Mesija, onda fariseji moraju ponuditi nekakvo alternativno objašnjenje, kako to da On može da čini tolika čuda, a pogotovo čuda koja je navodno samo Mesija mogao da učini.

Fariseji su zauzeli svoj stav i svoj smer u stihu 24: ***A fariseji čuvši to rekoše: 'Ovaj ne izgoni zlođuhe osim po Veelzevulu, vladaru zloduha.'***

Odbili su da prihvate Isusa kao Mesiju jer se On nije uklapao u farisejski kalup ili zamisao o tome šta bi Mesija trebao da govori ili da čini. Njihovo alternativno rešenje o tome kako On čini čuda je bilo da kažu da je On Sam opsednut od strane Veelzevula, princa demona. Ovo je, potom postalo službeno objašnjenje i temelj za odbacivanje Isusovog Mesijanstva. Ovo je kvasac farisejski (Luka 12:1); lažno naučavanje na koje je Mesija upozorio svoje učenike. Trebalo je da paze na farisejski kvasac; njihova tvrdnja da Isus nije Hristos, već da je On opsednut demonom. Na ovom osnovu su fariseji odbacili Isusovo Mesijanstvo.

Mesijin odgovor na ovu optužbu zabeležen je u stihovima 25-29: ***No Isus im znajući njihove misli reče: 'Svako carstvo u sebi razdeljeno opusti i svaki grad ili dom u sebi razdeljen neće opstati. Pa ako Sotona Sotonu izgoni u sebi je razdeljen. Kako će onda opstati carstvo njegovo? A ako ja po Veelzevulu izgonim zlođuhe, po kome ih izgone sinovi vaši? Zbog toga će vam oni biti suci. Ali ako ja po Duhu Božijem izgonim zlođuhe, zbilja je k vama došlo carstvo Božije. Ili kako neko može ući u kuću jakoga i pokućstvo mu opliniti ako najpre jakoga ne sveže? I tada će mu kuću opliniti.'***

Mesija je odgovorio na njihove optužbe govoreći im da njihove izjave ne mogu biti istinite jer bi to značilo da se Sotonsko carstvo podelilo samo protiv sebe.

I sud je izrečen nad naraštajem tog vremena u stihovima 30-37: **Ko nije sa mnom, protiv mene je, i ko sa mnom ne sabire, rasipa. Zato kažem vama: Svaki greh i hula oprostiće se ljudima, ali hula protiv Duha neće se oprostiti ljudima. I ko rekne reč protiv Sina Čovečjega, oprostiće mu se. Ali ko rekne protiv Duha Svetoga, neće mu se oprostiti ni na ovom svetu ni u budućem. Ili uzgojite dobro stablo i plod mu je dobar, ili uzgojite nevaljalo stablo i plod mu je nevaljao. Ta po plodu se stablo poznaje. Porodi zmijski! Kako možete govoriti dobro kad ste zli? Ta iz obilja srca usta govore. Dobar čovek iz dobre riznice srca iznosi dobro, a zao čovek iz zle riznice iznosi zlo. Ali kažem vam: za svaku beskorisnu reč koju ljudi izgovore polagaće račun u dan suda. Jer po svojim rečima bićeš opravdan i po svojim rečima bićeš osuđen.**

U stihu 31, taj naraštaj napravio je greh koji se neće oprostiti; hulu na Duha Svetog. Trebalo bi biti shvaćeno potpuno jasno šta je to hula na Duha Svetog i to unutar konteksta u kojem to nalazimo i trebalo bi to tumačiti unutar tog konteksta. Neoprostivi greh nije greh nijednog pojedinca, već nacionalni greh. Počinio ga je naraštaj Izraela u Isusovim danima i ne može biti primenjen na Jevrejske naraštaje koji će tek doći. Sadržaj neoprostivog greha je; nacionalno odbacivanje Mesijanstva Isusovog, dok je On bio fizički prisutan, na osnovi optužbe da je On opsednut demonom. Ovaj greh je neoprostiv, i sud je već određen. Sud je došao četrdeset godina posle, A.D.70, sa uništenjem Jerusalima i Hrama i sa sveopštim progonstvom i rasipanjem Jevrejskog naroda. Ovo nikako ne znači da se neki pojedinci te generacije nisu mogli spasiti, jer mnogi jesu spašeni. Ovo znači, međutim, da ništa šta su učinili nije moglo da odvрати nadolazeće uništenje Jerusalima.

A. Znak Uskrsnuća; Matej 12:38-40

Tada odgovore neki od književnika i fariseja govoreći, 'Učitelju, hteli bi smo od tebe videti znak.' A On im odgovorivši reče: 'Naraštaj zao i preljubnički traži znak, ali mu se znak neće dati, osim znaka proroka Jone. Jer kao što Jona beše u utrobi morske nemani tri dana i tri noći, tako će i Sin Čovečji biti u srcu zemlje tri dana i tri noći.'

Fariseji su bili zaprepašteni izrečenom osudom. Pokušali su ponovo preuzeti inicijativu u stihu 38 zahtevajući znak, kao da Mesija još ništa nije napravio da pruži dokaze Svog Mesijanstva! Ali u stihu 39 postoji jedna uslovno rečeno promena politike u odnosu na znakove od Njega; od sada, više za narod neće biti znakova, osim jednog. I dok će Mesija nastaviti da čini čuda i posle poglavlja 12, svrha zbog čega čini čuda se promenila. Razlog više nije da dokaže i potvrdi Njegovu Osobu i Njegovu službu kako bi naciju stavio u poziciju da odluči. Ta odluka je već donesena. Sada će čuda biti za svrhu da pripremi dvanaest Apostola za novu vrstu službe koju će oni trebati da vode kao rezultat toga što je On odbačen. Govorimo o službi koju su Apostoli vršili u knjizi Dela Apostolska.

Za taj naraštaj, više neće biti znakova osim jednog, 'znaka Jone,' znaka uskrsnuća. Taj znak će Izraelu doći tri puta; uskrsnućem Lazara (Jovan 11:1-46); Uskrsnućem Hristovim (Matej 16:1-4); i uskrsnućem dva svedoka u vremenu Velike Nevolje (Otkrivenje 11:3-13). Prva dva znaka su već odbačena. Treći će biti prihvaćen, jer će uskrsnuće Dva Svedoka voditi spasenju Jevreja u Jerusalimu.

B. Pometena, Uređena i Prazna: Matej 12:41-45

Ljudi Ninivljani ustaće na sudu s naraštajem ovim i osuditi ga, jer oni se pokajase na propoved Joninu, a gle, ovde je nešto veće od Jone. Kraljica Juga ustaće na sudu s naraštajem ovim i osuditi ga, jer je s krajeva zemlje došla čuti mudrost Solomonovu, a gle, ovde je nešto veće od Solomona. A kad nečisti duh izade iz čoveka, prolazi po bezvodnim mestima, tražeći spokoja, ali ga ne nalazi. Tada kaže: 'Vratiću se u kuću svoju odakle izadoh. I došavši, nađe je praznu, pometenu i uređenu. Tada ode i uzme sa sobom sedam drugih duhova, gorih od sebe, te uđu i nastane se onde, i bude poslednje stanje onoga čoveka gore od prvotnoga. Tako će biti i ovom zlom naraštaju.'

Ovaj odlomak je zaključen sa još više reči osude za taj naraštaj od strane Isusa. Primetite kako se često fraza „ovaj naraštaj“ pojavljuje u ovom odlomku. U stihu 41, uporedio ih je sa Ninivljanima i pokazao im zašto će Ninivljani ustati da osude taj naraštaj. Ista stvar je istinita i u stihu 42 u poređenju sa Kraljicom od Sabe. Ljudi su u oba ova slučaja bili Pagani. Sa mnogo manje otkrivenja pred njima, reagovali su, čak i bez čuda. Ali ovaj naraštaj ne.

Potom se u stihovima 43-45 reči osude zaključuju sa pričom o demonu da bi se dala ilustracija o konačnom ishodu za taj naraštaj. Isus to povezuje sa pričom o demonu koji je, svojom sopstvenom voljom, napustio čoveka kojeg je bio zaposeo. Ali, kako nije mogao da nađe novo telo da prebiva i da ga kontroliše, vratio se na svoje originalno prebivalište. I našao ga je pometenog i očišćenog ali još uvek praznog. Ta osoba nikada nije iskoristila priliku da ispuni svoj život Duhom Svetim. Niti je tamo ušao neki drugi demon. Tako je demon ponovno ušao u čoveka kojeg je pre bio opseo i pozvao još sedam demona da mu se pridruže. Konačan ishod je da je poslednje stanje tog čoveka postalo još gore nego što je to bilo na početku. U početku je bio opsednut sa samo jednim demonom. Imao je priliku da pošto je demon otišao ispuni svoj život sa Duhom Božijim, ali nije to napravio. Poslednje stanje tog čoveka bilo je gore nego na početku, jer sada je bio opsednut sa osam demona.

Često se poanta ove priče promaši. Hristos zatvara ovu priču sa zaključkom da ono što je istina za tog čoveka, istina je također i za taj pokvareni naraštaj. Kada je taj naraštaj započeo, započeo je sa propovedanjem Jovana Krstitelja. Služba Jovana Krstitelja je bila da pripremi narod za dolazak Mesije. Kroz propovedanje Jovanovo,

taj naraštaj je bio pometen i sređen. Ali kada je došao Mesija, odbacili su ga po osnovi opsednutosti demonom. Narod je bio pometen i očišćen, ali je ostao prazan zbog toga jer su odbacili Isusovo Mesijanstvo. I zato što su ostali prazni, poslednje stanje tog naraštaja biće gore nego prvo.

Kada je naraštaj započeo, bilo je to pod dominacijom Rima. Unatoč tome imali su nacionalni entitet. Imali su polu-autonomnu formu vladanja preko Sanhedrina. Jerusalim je stajao u svoj svojoj Herodijanskoj slavi, religiozni sistem obožavanja u Hramu tekao je nesmetano i netaknut. Ali posle, kao rezultat odbacivanja i osude u A.D.70, nacionalni entitet Izraela je prestao da postoji. Umesto ropstva raseljeni su i rasterani od strane Rimske Armije. Hram, centar Judaizma, u potpunosti je uništen tako da kamen na kamenu nije ostao. U konačnici, Jevreji su raspršeni po čitavom svetu. Tako da uistinu, poslednje stanje tog naraštaja postalo je gore nego na početku. Prešli su iz ropstva u raseljeničtvo do na kraj sveta.

C. Znak Jone: Jovan 11:1-57

Čak i posle događaja u Mateju 12, farizeji su prilazili Hristu zahtevajući znak da pokaže autentičnost Njegove Osobe i Njegove službe (Matej 16:1-4). Svaki put, On im je odbio dati bilo kakav znak, ali im je obećao znak Jone, a to je znak uskrsnuća.

Uskrsnuće Lazarevo, zabeleženo u Jovan 11:1-44, predstavlja prvi znak Jone. Mesija je i druge podizao iz mrtvih, pa ipak, sva druga uskrsnuća zauzimaju svega par stihova. Ali ovde, Apostol Jovan koristi 44 stiha da nas do najmanjih detalja obavesti o uskrsnuću Lazara. Zašto? Ovo je Jonin znak koji je Isus obećao.

U stihu 42, On jako jasno kaže zbog koga je Lazar uskrsnut, doslovno, zbog Jevrejskog mnoštva: ***A ja sam znao da me svagda uslišavaš, ali rekoh to zbog mnoštva što okolo stoji; da uzveruju da si me ti poslao.***

Potom, imamo odgovor Jevreja u stihovima 45-46: ***Tada mnogi od Jevreja koji dođoše k Mariji i videše što je Isus učinio poverovaše u Njega. A neki od njih odoše k farisejima i rekoše im što je Isus učinio.***

U stihu 45, neki Jevreji reagovali su ispravno na prvi znak Jone i poveravali su da je Isus Onaj koji tvrdi da jeste. Ali u stihu 46, neki su još uvek tražili nekakvu prosudbu od svojih lidera, pa su stoga javili farisejima što je Isus napravio. Kako je ovo bio Jonin znak koji im je obećao, oni su svakako morali odreagovati na jedan ili na drugi način.

D. Presuda Sanhedrina: Jovan 11:47-50 i 53

Stoga velesveštenici i fariseji sazovu Veće pa govorahu: 'Šta da činimo? Ta onaj čovek čini mnoge znake. Ako ga pustimo tako, svi će poverovati u nj pa

će doći Rimljani i oduzeti nam i ovo mesto i narod. A jedan od njih, Kajafa, koji beše velesveštenik one godine, reče; Vi ne znate ništa! I ne mislite kako je za nas bolje da jedan čovek umre za narod nego da sav narod propadne.

Stih 53 zatim kaže: **Od onoga dana dakle dogovoriše se da ga ubiju.**

Fariseji su odgovorili držeći se njihove originalno izrečene presude u Mateju 12. Sanhedrin se okupio da donese odluku kako da odreaguje na znak Jone koji im je dan uskrsnućem Lazara. Izdali su ukaz odbacivanja i videli su priliku da Ga ubiju.

Odbacivanje Isusovog Mesijanstva sada je bilo potpuno. Krenuli su i iznad samog odbacivanja Isusovog Mesijanstva i osudili su Ga na smrt.

Stihovi 54-57 daju nam rezultat presude Sanhedrina. Prvo, u stihu 54, Mesija se počeo skrivati na kratko, jer vreme Njegove smrti još uvek nije došlo. Drugo, u stihovima 55-56, ljudi još uvek postavljaju pitanja u vezi Njegove Osobe, i to je logično za njih u svetlu uskrsnuća Lazarovog. I treće, presuda Sanhedrina filtrirana je dole prema masama u stihu 57: **A i velesveštenici i fariseji bejahu izdali zapovest; ako neko dozna gde je, neka dojaviti, kako bi ga uhvatili.**

Ugledali su priliku da Ga ubiju. Odbacivanje se dogodilo u Mateju 12, kulminisalo je u Jovanu 11, sa dekretom smrtne osude nad Osobom Mesije. Prvi znak Jone, uskrsnuće Lazara, odbačeno je.

E. Trijumfalni Ulazak: Luka 19:41-44

Kad se približi i ugleda grad, zaplaka nad njim govoreći: Kad bi i ti barem u ovaj svoj dan saznao šta je za tvoj mir! No sada je skriveno od očiju tvojih. Jer doći će na tebe dani, i neprijatelji će te tvoji opkopom opkoliti i okružiti te i pritesniti te odasvud. I sravnice te sa zemljom tebe i decu tvoju u tebi. I neće u tebi ostaviti ni kamen na kamenu, jer nisi prepoznao vreme svog pohoda.

Evo još malo svetla koje se razliva da dobijemo jasniju sliku prirode ovog neoprostivog greha u odbacivanju Mesijanstva Isusovog. Ovo je odlomak koji se nalazi u kontekstu Trijumfalnog Isusovog Ulaska u Jerusolim. U stihu 38, hiljade Jevreja kliču: **Blagosloven Onaj koji dolazi – Car – u ime Gospodnje!**, a to je u Jevrejskom načinu izraza i značenja, službeni pozdrav za Mesiju koji je temeljen na Mesijanskom kontekstu Psalma 118:26. Mase Jevreja objavljivali su Njegovo Mesijanstvo dok se On približavao Jerusolimu. Ali Jevrejske vođe već su počinili greh koji se neće oprostiti. Osuda je već postavljena nad tim naraštajem. Kako je greh neoprostiv, ne postoji način da se ukloni ta presuda. I tako unatoč tome što mase objavljuju Njega da je Mesija, Isus izgovara reči osude nad Jerusolimom.

F. Osuda Fariseja: Matej 23:1-36

Čitavo poglavlje govori o optužbi i osudi Književnika i Fariseja, vodstva Izraela, i to za različite grehe. U stihovima 1-12, optuženi su zbog njihovog licemerja. Stihovi 13-14, optuženi su za vođenje nacije u odbacivanje Isusovog Mesijanstva. U stihu 15, optužba je za iskvarivanje prozelita. Stihovi 16-22, optuženi su da su Mojsijev Zakon učinili neučinkovitim kroz farisejske tradicije i predaje. U stihovima 23-24, optužba je da pridaju veliku važnost stvarima čija je važnost mala. U stihovima 25-28, optužba je da se brinu samo za vanjštinu. I u stihovima 29-36, optuženi su da su odbacili proroke. Ima dva ključna odlomka unutar ove optužnice koji su nam bitni za ovu studiju.

1. Matej 23:13

Ali jao vama, književnici i fariseji! Licemeri! Jer zaključavate carstvo nebesko pred ljudima: ta vi ne ulazite niti onima koji ulaze dopuštate ući.

Fariseji su smatrani odgovornima ne samo zbog njihova odbacivanja Mesijanstva Isusovog, već i za to što su čitavu naciju odveli u to odbacivanje Isusovog Mesijanstva. Ovo je jako važna činjenica da je uočimo da bi smo razumeli koji će biti temelj Drugog Hristovog Dolaska.

2. Matej 23:29-36

Jao vama, književnici i fariseji! Licemeri! Jer gradite grobove prorocima, i kitite spomenike pravednicima, i govorite; Da nas je bilo u dane očeva naših, ne bismo bili njihovi sudionici u prolivanju krvi proročke. Tako sami o sebi svedočite da ste sinovi onih koji su ubijali proroke. Dopunite i vi meru otaca svojih! Guje! Porodi zmijski! Kako ćete pobeći od osude paklene? Zbog toga ja evo šaljem k vama proroke, i mudrace, i književnike, i neke ćete od njih ubiti i raspeti, a neke od njih bičevati po svojim sinagogama i progoniti od grada do grada, da dođe na vas sva pravedna krv prolivena na zemlji; od krvi Avelja, pravednika, do krvi Zaharije, sina Varahijina, koga ubiste između Hrama i žrtvenika. Zaista, kažem vam, sve će to doći na ovaj naraštaj.

Ovi stihovi pokazuju svu ozbiljnost osude koja je došla na taj naraštaj. Osuda je prvenstveno nad liderima, ali je isto tako i nad narodom kojeg su lideri odveli u odbacivanje Njegovog Mesijanstva. Isus kaže da, ne samo da će ih se držati odgovornima za odbacivanje Njegovog Mesijanstva, već će ih se držati odgovornima za krv proroka Starog Zaveta. U Jevrejskom poretku knjiga, koji Isus ovde koristi, prva knjiga je Postanak, gde se pominje Avelj. Poslednja knjiga je Druga Letopisa,

gde se pominje Zaharija. Isus je ovde objavio da su krivi za svu krv od Postanka do Druge Letopisa, kao kad bi neko danas rekao, „od Postanka do Otkrivenja“. Zašto je taj naraštaj kriv za krv svih proroka. Razlog je taj, jer je Bog sve šta je nameravao da kaže u vezi Mesije, već rekao kroz Jevrejske proroke. Taj naraštaj je u rukama imao čitav kanon Starog Zaveta. I više od toga; imali su propovedanje Jovana Krstitelja koji je najavljavao skori dolazak Gospoda. I konačno, imali su fizički prisutnog i očitovanog među njima samog Isusa Hrista, koji je došao sa svom silom znamenja koji su potvrđivali autoritet Njegove Osobe. Unatoč svemu tome, odbacili su Njegovo Mesijanstvo, sledeći primer svojih religioznih lidera. Iz tih razloga, držaće ih se odgovornim za krv svih proroka koji su govorili o Mesiji. Ovo je nešto jedinstveno samo za taj naraštaj, a to nam se kaže u stihu 36: **Zaista, kažem vam, sve će to doći na ovaj naraštaj.** To je osuda nad neoprostivim grehom.

Tako da bi zaključak dosadašnjeg toka ove studije bio sledeći: Mesijanstvo Isusovo je odbačeno od Jevrejskog vodstva i oni su odveli naciju u odbacivanje Njegovog Mesijanstva na temelju opsednutosti demonom.

Samo nekoliko dana nakon šta su ove reči izgovorene, dan je drugi znak Jone u uskrsnuću Mesijinom. Drugi znak Jone je odbačen u Delima 1-7. Kamenovanjem Stefana od strane Sanhedrina u Delima 7 službeno je odbačen drugi znak Jone. Zato tek u Delima 8 Evanđelje ide u ne-Jevrejski svet po prvi put.

Poslanica Jevrejima je napisana grupi Jevrejskih vernika koji su, zbog progonstva, razmišljali o povratku na Judaizam. Pisac te poslanice ih upozorava da se oni moraju u potpunosti odvojiti od Judaizma koji je odbacio Mesiju. Ako to ne učine, biće zahvaćeni sudom u A.D.70 i fizički će umreti. Samo ukoliko se u potpunosti odvoje od Judaizma moći će pobeći od suda nad tim naraštajem. Naravno, iz Poslanice Jevrejima ne znamo konačan ishod, ali znamo od Josifa i od Euzebija, koji citiraju Hegesipusa, verujućeg istoričara iz drugog veka. Ovi su ljudi zabeležili kako su se Jevrejski vernici, u poslušnosti piscu Poslanice Jevrejima, u potpunosti odvojili od Judaizma. Kada je izbila pobuna protiv Rima, A.D.66, Jevrejska zajednica napustila je zemlju i čekala daleko od rata, u gradu Pela, na istočnoj obali Jordana. Iako je 1.100.000 Jevreja umrlo u ovoj Jevrejskoj pobuni protiv Rima, niti jedan Jevrejski vernik nije ubijen. Da nisu poslušali pisca Poslanice Jevrejima, pretrpeli bi fizičku smrt. Ali kako su poslušali, pobjegli su, i bili su slobodni od suda nad tim naraštajem.

II. PREDUSLOV DRUGOG DOLASKA

Da bismo otkrili temelj Drugog Dolaska, biće neophodno da pogledamo još pet odlomaka iz Pisama.

A. Levitski Zakon 26:40-42

No ako priznaju svoje bezakonje i bezakonje svojih otaca što su ga u svojoj nevernosti počinili prema meni, kao i to što su išli protiv mene te sam i ja išao protiv njih i odveo ih u zemlju njihovih neprijatelja, ili ako se njihova neobrezana srca ponize pa tako priznaju svoju krivnju, onda ću se spomenuti saveza svog s Jakovom, spomenuću se i saveza svog s Isakom i saveza svog s Avraamom; i zemlje ću se spomenuti.

U stihu 42, Mojsije kaže da Bog svakako namerava dati Izraelu sve blagoslove i obećanja iz Avraamovog saveza, naročito onog dela saveza koji se odnosi na Obećanu Zemlju. Ali pre nego mogu početi da uživaju ove blagoslove tokom Mesijanskog Doba, prvo će morati ispuniti uslov iz stiha 40, ***No ako priznaju svoje bezakonje i bezakonje svojih otaca.*** Uočite da je reč bezakonje u jednini i stoga se odnosi na jedan poseban greh. Ima jedno posebno bezakonje koje Izrael mora da prizna pre nego može početi da uživa sva dobročinstva iz Avraamovog saveza. Bezakonje su počinili njihovi očevi ili preci, ali sada mora biti priznato od generacije koja ih je nasledila.

B. Jeremija 3:11-18

I reče mi Gospod: 'Otpadnica Izrael pokazala se pravednijom od nevernice Jude. Idi i viči prema severu ove reči; pa reci: 'Vrati se, otpadnice Izraele', reč je Gospodnja. 'Neću pustiti da gnev moj padne na vas, jer ja sam milosrdan', reč je Gospodnja, 'neću u gnevu ustrajati doveka. Samo priznaj bezakonje svoje, da si sagrašila Gospodu, Bogu svojemu, i putove svoje razasula tuđincima pod svakim zelenim drvetom, i nisi slušala glasa mojega', reč je Gospodnja. Vratite se, sinovi odmetnuti«, reč je Gospodnja, »jer ja sam vaš muž i ja ću vas uzeti - po jednoga iz grada i po dvojicu iz roda - i odvesti vas na Sion. I daću vam pastire po srcu svojemu koji će vas napasati znanjem i razborom. I dogodiće se, kad se u one dane namnožite i razrodite u zemlji«, reč je Gospodnja, »da se više neće govoriti 'Kovčeg saveza Gospodnjega' niti će to komu doći na um; i neće ga se spominjati niti će ga pohoditi, i nikada više neće biti načinjen. U to vreme Jerusalim će zvati 'Prestolje Gospodnje' i svi će se narodi skupiti u njemu, u Jerusalimu, u ime Gospodnje; i neće više ići za okorelošću zloga srca svojega. U one dane dom Judin hodiće s domom Izraelovim i zajedno će doći iz zemlje severne u zemlju što je ocima vašim dadoh u baštinu.

U stihovima 14-18, Jeremija počinje da opisuje blagoslove koje Gospod ima spremljene za Izrael u Mesijanskom Carstvu. Biće to vreme izuzetnog blagoslova i obnove za Izraelski narod kada Carstvo uspostavi njihov Mesija. Ali svi ovi blagoslovi su uslovljeni u stihu 13, gde moraju priznati ili ispovediti to jedno posebno bezakonje koje su počinili protiv Jahve Boga njihovog.

C. Zaharija 12:10

Zaharija 12, 13, i 14 imaju jedno proročko otkrivenje, jedinstvo misli koje razvijaju istu temu. Poglavlje 13 govori o nacionalnom očišćenju Izraela od njegovog greha. Poglavlje 14 opisuje Drugi Hristov Dolazak i uspostavljanje Carstva. Ali očišćenje Izraela, posle kojeg sledi Drugi Hristov Dolazak i Mesijansko Kraljevstvo; sve je to uslovljeno u Zaharija 12:10: ***A na dom Davidov i na stanovnike Jerusalima izliću Duh milosti i molitava; i gledaće na me kojega su proboli. I jadikovaće nad njim kao što se jadikuje nad jedincem, i tužiti nad njim kao što se tuži nad prvencem.***

Pre nego Izrael primi očišćenje od svog greha i pre nego se Mesija vrati da uspostavi Carstvo, Izrael prvo mora da pogleda na Onog kojeg su proboli i da preklinju za Njegov povratak. Kada to jednom naprave, onda i samo onda, primiće očišćenje i počće da uživaju u blagoslovima Mesijanskog doba.

D. Hošea 5:15

Otiću i vratiću se na svoje mesto, dok krivnju ne priznaju i lice moje ne potraže; u nevolji svojoj tražiće me zarana.

Onaj koji govori kroz ovo poglavlje je Sam Bog. Postoje određene pretpostavke koje nam trebaju da bolje razumemo ovaj stih. Pre nego se neko može vratiti na neko mesto, mora prvo sa njega otići. U ovom odlomku, Gospod kaže da će se vratiti na Njegovo mesto. Mesto odakle je Bog je Nebo. Pre nego se Bog može vratiti na nebo, mora prvo da ode od tamo. Pitanje; „Kad je to Gospod otišao sa Neba?“ Gospod je napustio Nebo kada se utelovio u Osobi Isusa iz Nazareta. Tada, zbog jednog posebnog prestupa koji su počinili protiv Njega, vratio se na Nebo, Uznesenjem sa Maslinske Gore. Ovaj stih nadalje tvrdi da se On neće vratiti na zemlju dok uvreda koja je učinila da se On vrati na Nebo ne bude spoznata i ispoveđena. Koja je to Jevrejska nacionalna uvreda koju su počinili protiv Osobe Isusa? To nije, kako mnogi veruju, što su Ga ubili. Sam čin ubojstva Hristovog učinili su Pagani, a ne Jevreji. Bio je optužen i osuđen od Paganskog suda. Razapeli su Ga Paganski vojnici. Ali sve je to u konačnici nebitno, u odnosu na Jevrejsko prihvatanje ili Jevrejsko odbacivanje. Isus je svakako morao da umre i da tako postane žrtva za greh. Nacionalna uvreda koja je učinjena je odbijanje Njegovog Mesijanstva. Prema ovom stihu, samo kada ova uvreda bude spoznata i ispoveđena, Mesija će se vratiti na zemlju.

E. Matej 23:37-39

Jerusalime, Jerusalime, ti što ubijaš proroke i kamenuješ one koji su k tebi poslani! Koliko puta htjedoh skupiti decu tvoju kao što kvočka skuplja svoje piliće pod krila - i ne htjedoste. Evo vam se kuća vaša napuštena ostavlja. Jer, kažem vam, odsada me nećete videti dok ne reknete: Blagosloven Onaj koji dolazi u ime Gospodnje!

Kao što smo ranije pokazali, ovo poglavlje sadrži Mesijinu optužbu Književnika i Fariseja, Jevrejskog vodstva tih dana, i to zato što su naciju odveli u odbacivanje Njegovog Mesijanstva. Još uvek se obračavajući Jevrejskom vodstvu, Isus ponavlja u stihu 37 svoju izvornu želju da ih okupi, samo da su Ga prihvatili. Zbog njihovog odbacivanja Njegovog Mesijanstva, biće raseljeni umesto okupljeni. U stihu 38, njihova kuća, Jevrejski Hram, biće ostavljena pusta i biće uništena, tako da ništa neće ostati. Ali zatim objavljuje da Ga neće videti dok ne kažu: ***Blagosloven Onaj koji dolazi u ime Gospodnje!*** Ovo je Mesijanski pozdrav, i označiće njihovo prihvatanje Njegovog Mesijanstva.

Ova činjenica objašnjava Sotonski rat protiv Jevreja kroz čitavu istoriju općenito, a posebno, u vremenu Velike Nevolje. Sotona zna, da jednom kada se Mesija vrati, njegovo slobodarstvo završava. Sotona također zna da se Isus neće vratiti dok Jevrejski lideri ne zamole Njega da se vrati. Tako da ako Sotona uspe da uništi Jevreje jednom i za stalno pre nacionalnog pokajanja, onda se Isus neće vratiti i Sotona je večno siguran. To je razlog zašto je Sotona ograničen u svom četvrtom prebivalištu i zna da ima malo vremena, i on koristi svu svoju sotonsku energiju pokušavajući da uništi Jevreje jednom za svagda. Anti – Semitizam u bilo kakvom obliku, aktivan ili pasivan, bez obzira da li je rasni, etnički, nacionalni, ekonomski, politički, religiozni ili teološki, uvek je deo sotonske strategije da se izbegne Drugi Dolazak.

Ovo je dakle dvoslojni temelj Drugog Hristovog Dolaska; prvo, Izrael mora priznati svoj nacionalni greh; drugo, Izrael tada mora preklinjati za Njegov povratak, ***i tužiti nad njim kao što se tuži nad prvencem.***

Napomena prevodioca: Za prevod ovog MBS-a činilo mi se dobro da prevodim Biblijske tekstove iz Engleske verzije prevoda koja je korištena u ovoj studiji. Pri tome mi je od velike pomoći bila Varaždinska Biblija – izdanje Hrvatskog Biblijskog Nakladnika, 2012.

Koristio sam i Savremeni Srpski Prevod u izdanju Hrišćanskog evangelizacionog centra iz Bačkog Petrovca.

Prevod: Branko Gotovac 2019.